உ

தெய்வமேதுணை.

திருநந்திதேவர்

ஆதி-திருவள்ளுவநாயனாராகிய திருமூலதேவருக்கு

உபதேசித்தருளிய

சித்தாந்தமும் வேதாந்தமுங் கடந்த

நாதாந்தமுடிவான

அமுர்த பஞ்சாட்சர துருவநிலையென்னும்

ஆருதார

ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணியும்

தத்துவதீபிகையும்.

இவை இரண்டும் அடங்கியது.

இஃது

சிறுமணவூர்

முனிசாமிமுதலியாரவர்களால்

தமது

சிவகாமிவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900-ஹு.

இதன் விலை அணா உ.

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியார்

பெரம்பூர் போஸ்டு மதராஸ்.

சிவமயம்.

ஆருதார

ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி.

காப்பு.

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைமுன் னாடு.

நூற்பெருமை.

நமசிவயமென் றுரைத்தமந்திரம்
நவ்வொடு மவ்வும்போய் மாய்கை வலமதாய்
யவ்வானஜீவன் வவ்வுறச்சேர்ந்திடில்
சிவமினிலொன்றாய்ச் சிவமெனலாமே.

இதன்பொருள்.

நகாரம்-திரோதாசத்தி, ஆத்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்தி லே இச்சையை வருவிக்கும்.

மகாரம்-கிரியாசத்தி, ஆத்துமாக்களைப் பிரபஞ்சத்தில் மெய்யென்றழுத்தும் சிவத்திலே ஆசையை வருவித்துச் சிகா ரத்தோடு கூடி நிற்பது.

நகாரம்-நின்ற சிவத்திலே ஆசையை வருவித்து மகாரத் தோடு கூடி நிற்பது.

நன்றவெழுத்து மூன்றும் சேபிக்க மீட்டுத்து ஒன்றாதும்.

[illegible] ஐந்தெழுத்துக் குள்ளே ஐந்தெழுத்துண்டு, இந்த ஐந்தெழுத்தினையும் மூல அட்சரமாகிய அகாரம்-உகாரம்-மகாரம்-விந்து-நாதம்-என்கிற அட்சரங்களைச் சேர்ப்ப தெப்படியெனில், சிகாரத்தில்-அகாரமும் வகாரத்தில்-உகாரமும், யகாரத்தில்-மகாரமும், விந்து-நகாரமும், விந்து-நகாரத்திலும், நாதம்-மகாரத்திலுமாம். இந்தப்படி சேர்ந்த ஐந்தெழுத்தும் ஓடுகிறவித மெப்படியெனில்,

நகாரமானது-விந்து திரோதாசத்தி பிரபஞ்சத்திலே இச்சையை வருவிக்காமல் சிவத்திலே யிச்சையை வருவித்துச் சிகாரத்திலே ஐக்கியமானது.

மகாரமானது-நாதம்-கிரியாசத்தி பிரபஞ்சத்தை மெய்யென்றழுத்தாமல் சிவத்திலே ஆசையை மெய்யென்றழுத்தி வகாரத்தில் ஐக்கியமானது நின்ற எழுத்தை ஓத முன்சொன்ன மூன்றெழுத்தும் ஒன்றாயின.

அதெப்படியெனில், பராபரமாகிய பரமேஸ்வரன் ஆதிகாலத்திலே ஆத்மாக்களை இரட்சிக்கத் திருவருள் புரிந்தமையால் பராபரையான சத்தியின் றுடையில் தம்முடைய பெருவிரலங்குஷ்டங்கொண்டு கீறுகையினாலே பராசத்தி பொறுக்கமாட்டாமல் ஓவென்றாள். அப்போது பராபரமாகிய பரமேஸ்வரன் ஆவென்றமைத்தார். அந்தவெழுத்து அகாரமானது அப்போது பராசத்தி அடக்கமாய் ஊவென்றாள். அந்த எழுத்து உகாரமானது இந்த இரண்டெழுத்துக்களுஞ்

சத்தியுஞ் சிவமுமானது இவ்விரண்டெழுத்தும் ஓரட்சரமானது எப்படியெனில்,

அகாரம் இலக்கத்தில் அ, பின்சொன்ன உகாரம் இலக்கத்தில்-உ, இவ்விரண்டுமாய் தொகைக்கு-ம ஆயின.

யவ்வானது-ஜீவன், அந்தச்சீவனைச் சத்தியுஞ் சிவமுமாகக்கூடி ஆத்துமாக்களை சினேகத்தை வருவித்தது. நவ்வானது திரோதாசத்தி இச்சினேகத்தை மெய்யென்றழுத்தி மிகவும் இருதலையுண்டாக்கினது மகாரமானது கிரியாசத்தி,இவையிரண்டினும் பற்றுமல் நிற்கின்றது. யவ்வானது ஜீவன் இவையிரண்டும் விந்துநாதமானது இந்தஉருக்கத்தைச் சத்தி பெருளென்றறியாமல் நின்றது. கேவலமான இருள் எப்போது பெறுவோமென்ற விகாரம் சகலமான பகல் இவையிரண்டுக்கும் இரவுபகலென்று பேர். இதுவன்றி ஞானமுறைமைக்குச் சகலாவஸ்தையென்றும் கேவலாவஸ்தையென்றும் பேர்.

சிதம்பரத்திலே சினேகமாயிருக்கையினுலே பராபரமாகிய பரமேஸ்வரன் மானைப்பிடிக்க மான்வேடங்கொண்டது போல் இராப்பகலே குருவென்று வடிவெடுத்துக்கொண்டு ஆதி கபிலமாமுனிவர் திருவள்ளுவநாயனுர் வடிவமாய்த் திருக்குருந் தீசுவரனாகிய திருமூலதேவருக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிய உபதேச வைப்பாகும்.

சிவாயநமா

தோற்றமும் ஒடுக்கமும் அறியும்படி.

பராபரமாகிய பரமேஸ்வரன்
தராதலம்படைக்கத் தானினைந்தருளி.

பராபரத்திற்-பரந்தோன்றி, பரத்திற் - சிவந்தோன்றி, சிவத்திற்-சத்திதோன்றி, சத்தியில்-நாதந்தோன்றி, நாதத்தில்-விந்துதோன்றி, விந்துவில்-சதாசிவந்தோன்றி, சதாசிவத்தில்-மகேசுவரந்தோன்றி, மகேசுவரத்தில்-ருத்திரன்தோன்றி, ருத்திரனில்-விஷ்ணுதோன்றி, விஷ்ணுவில்-பிர்மாதோன்றி, பிர்ம்மாவில்-ஆகாயந்தோன்றி, ஆகாயத்தில்-வாயுவுதோன்றி, வாயுவில்-அக்கினிதோன்றி, அக்கினியில்-அப்புதோன்றி, அப்புவில்-பிருதிவுந்தோன்றி, பிருதிவியில்-அன்னந்தோன்றி, அன்னத்தின்கண்ணே-நரமிருகபட்சி தாபரசங்கமாதிகள்தோன்றின.

இவ்விதமாய்த் தோன்றிய அடைவே நரமிருகபட்சி தாபரசங்கமாதிகள் அன்னசத்திலொடுங்கி, அன்னம்-பிருதிவியிலொடுங்கி, பிருதிவு-அப்புவிலொடுங்கி, அப்பு-தேயுவிலொடுங்கி, தேயு-வாயுவிலொடுங்கி, வாயுவு-ஆகாசத்திலொடுங்கி, ஆகாசம்-பிர்ம்மாவிலொடுங்கி, பிர்மா-விஷ்ணுவிலொடுங்கி, விஷ்ணு-ருத்திரனிலொடுங்கி, ருத்திரன்-மகேசுவரத்திலொடுங்கி, மகேசுவரஞ்-சதாசிவத்திலொடுங்கி, சதாசிவம்-விந்துவிலொடுங்கி, விந்து-நாதத்திலொடுங்கி, நாதஞ்-சத்தியிலொடுங்கி, சத்தி-சிவத்திலொடுங்கி, சிவம்-பரத்திலொடுங்கி, பரம்-பராபரமாகிய பரமேஸ்வரனிடத்தில் ஒடுங்குமெனக்காண்க.

அத்துவாத்துவம்.

அன்னத்தில்-ரஸந்தோன்றி, ரஸத்தில்-உதிரந்தோன்றி, உதிரத்தில்-மாம்சம்தோன்றி, மாம்சத்தில் - மேதைதோன்றி, மேதையில்-அஸ்திதோன்றி, அஸ்தியில்-மச்சைதோன்றி, மச்சையில்-சுக்கிலந்தோன்றி, சுக்கிலத்தில் - சுரோணிதந் தோன்றியது.

இப்படித் தோன்றிய சுக்கிலசுரோணிதங்கள் அணுப்பிரமாணமுள்ள ஒருருபுபோலப்பாய்ந்து குதித்துக்கண்டிப்பும் பேரிகையும் போலே கண்டித்து நடுவெளியில் ஒருசுழிமுனையுண்டாய் அம்முனையினடுவே ஒரு துவாரமுண்டாய் அத் துவாரத்தினடுவே இரண்டெழுத்துகளாலே அபிமந்திரித்துப் பிண்டமாகி யெழுமளவில்,

சுக்கிலம்பெருகில்-ஆணும், சுரோணிதம்பெருகில்-பெண்ணும், இந்தச் சுக்கிலச்சுரோணிதம் ரேகித்துப்பெருகில் இரட்டைப்பிண்டமாம், அப்பிண்டமானது நீர்வழியே பெருகில்-ஊமையாம், மலக்கிடையேயாகில் மந்தனும்.

இப்படிக்குக் கெற்பவுற்பத்தி கொள்ளுங்கால்த்தில் இரதக்கலையென்றும் இரஸக்கலையென்றும் இரண்டுகலைகளுண்டு.

அவற்றுள் எரிகலையிலே பிராணேந்திரியம்பாயில் இடப்பாகங்கொண்டு கிருமியென்னும் புழுச்சென்று விழுங்காமல் கன்றோடு தாய்ச்சென்று தொடர்ந்தாற்போலே பிராணவாய்வை ஆத்துமா முன்னிட்டுக்கொண்டு செல்லுமளவில் இதமகிதமென்னும் இரண்டட்சரமும் பின்தொடர்ந்து சென்று

அச்சுக்குள்ளச்சாக அவ்ழிவென்று மூலாட்சரத்தில் அமைத்துப்புகவிட்டு கிழிச்சிலே வாசல்போலே ஓடி அங்கிஷாவென்று மந்திரக்கயிற்றாலே சுருக்கிக்கட்டி சிவாக்ஞா சக்கரத்திடையிலே முத்திரையிட்டு தான் ஒருத்தியாய் நின்று இந்தக் கருவை வளர்க்கும்படியாய் கெற்ப உற்பனத்தை உதானவாயுவினா மூலவாயு வளர்க்கும்.

அது எப்படியெனில், கெற்பாகுதியென்னும் பவக்கடலில் எண்ணனவாயு வளர்க்கும்.

அது எப்படியெனில், எண்ணெயுந் தண்ணீரும்போல நிற்கிற சுக்கில சுரோணிதத்தைப் பாலும் நெய்யும்போலே பாய்ந்தவுடனே கற்பிக்கும் கற்பைச் சுருக்கினாற்போலே வாசலையடைத்துக் கருவை வெளியாக்கி ஒன்றாந்திங்களில் உதிரந் திரளும் இரண்டாந்திங்களில் கொழுந்துவிட்டு அச்சு அமையும் மூன்றாவதில் மாமிசந்திரண்டு மூட்டுருவாகும் நான்காவதிலோ தண்டமாய் நரம்புநாடிகளமையும் ஐந்தாவதில் பஞ்சவன்னமாய் இந்திரியகரத்தால் அழியினும் அழியும் செழிக்கினுஞ் செழிக்கும் ஆறாமாதத்தில் அதிர்புகுந்து ஆமையின் வடிவமுற்று கால் கைகள் வகுக்கப்பட்டு நவத்துவாரங்களுமுண்டாகும். ஏழாமாதத்தில் கற்பத்திலிருந்து எழுந்து முழக்கமுற்று கெற்பத்தைச் சூழ்ந்து புரளும் எவ்வெனில் (௭௨௲) நாடிநரம்புகளும், ஆறுதாரமும் ஐந்தெழுத்தும் ஐம்பத்தோரட்சரமும் பஞ்சபூத தேவதைகளும் தூல சூக்குஷமத்துடனே கொழுந்துவிடப் பேதையாம். எட்டாமாதத்தில் நீட்டி முடக்கி தாயுண்ட அன்னசாரத்தைத் தொப்புளின் வழியாக

வுண்டு பிள்ளையினுடல் வளர்ந்து தாயுடன்தோன்றி உயிருடன் ஆடும், ஒன்பதாவதில் தலை காலளவும் ரோமத்துவாரமுண்டாம் ரோமக்குருத்தும் அறிவுடனே உஷ்ணங்கொள்ளுகையில் விதனம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஈசுவரனைநோக்கித் தவஞ்செய்து தொழுகையுடனே பிரிந்து ஜனனத்தை யொழித்தருள வேணுமென்று வணங்கிநிற்கும். பத்தாவது மாதத்தில் நிறைந்த பிண்டமாய் மலைமேல்நின்று தலைகீழாய் விழுந்தவர்களைப் போலே அபானவாயுவின் பலத்தினாலே பூமியில் விழுந்தும் முன்னுள்ள நினைவுகளை மறவாதிருக்கும்.

இப்படி பரப்பிரமம் சிருஷ்டிப்பினாலே கர்ப்பந்தரித்து வாழ்வுபெறும்.

அப்பேர்ப்பட்ட பிராணவாய்வு வலப்புறமோடில் ஆண் பிள்ளையாம், இடப்புறமோடில் பெண்பிள்ளையாம், வாயுவிரண்டும் ஏகோபித்தோடில் அலியாம் அதாவது பேடி அல்லது குறியற்றது.

அந்த வேளையிலே நடந்த வாயு பேதியாமல் ஐந்துநாழிகையளவும் நடந்தியங்குமாகில் அந்தப் பிள்ளைக்கு வயது ௱- அந்த அளவு குறையுமாகில் பிள்ளைக்கு வயதுங்குறையும், வாய்வு நிரம்பியோடில் அவயவங்களுண்டாகும் அவ்வாய்வு சிதறியோடில் அவயவங்கள் குறையும். முதன்மையில் கெற்பரந்தனத்தில் போகிக்கும்பொழுது மூன்று குணத்திலே ஒன்றாவது மாதா பிதாக்களுக்கு உண்டானால் மக்களுக்கும் உண்டாகும்.

அந்தவேளையில் வாயுவு நின்றியங்குமாகில் நிலத்தில் நிறமே பிள்ளைகளுக்கு நிறமாகும். மாதா பிதாக்களினுடைய மனமும் குணமும் வாய்வு மொன்றாகுமாகில் அந்தப் பிள்ளைக்குமிகவும் அறிவுண்டாகும்.

௰ மாதாபிதாக்களுக்கு அந்தமூன்றுவிதமுஞ் சிதறில் பிள்ளைமரித்துப்போம், கர்ப்பாசனத்தைவிட்டு கெற்பங்கரவழியிலும் போக்கிலும் அக்கினி மிகுக்கிலும் வாய்வு கலங்கிலும் மலமாம். ஸ்திரீ புருஷர்களிருவருக்கும் மூலாக்கினி அதிகரித்தால் அந்த கர்ப்பஞ் சுவறிப்போம்.

இப்படி ஜன்மானுபவத்திற் கீடாக எடுக்கப்பட்ட சரீரத்தில் முன் சொன்னவழியே அருந்தின அன்னுகாரமானது முப்பது நாழிகையில் எங்குற்றதெனில்,

மலஜல ரத்தமாகிய மூன்றுகூறாகும். இதில் இராப்பகல் அறுபது நாழிகையில் மலஜலமென்ற இரண்டு கூறு கழிந்துபோம், மற்ற ஒருகூறாகிய இரத்தமானது சரீரத்தில் தங்கும் அந்த இரத்தமானது ஏழிலொருபங்கு இந்திரியமாம். மற்ற பங்குகளேதெனில், தோல்-உரோமம்-சதை-கற்பம்-மேதை-அஸ்தி-குடும்பி-மூளை-சுக்கிலம்-தியம்பு-குடல்-நரம்புமுதலிய விடங்களுக்கு முறையே எ௦-நாழிகை வீதம் பரவிநிற்கும்.

இனி இந்தச்சரீரத்தில் இருவினைக்கதவுங்கூட்டி மூலத்தண்டாகிய நெடுங்கயிற்றை முகட்டுவளையாகச்சேர்த்து பழுவெலும்பாகிய வரிசையிட்டு நரம்பாகிய யாக்கையாலே கட்டி உதிரமாகிய ஜலத்தாலே மண்கூட்டிச் சுவரேற்றி ரோமமாகி

ய கத்தையாலே மேய்த்து எடுக்கப்பட்ட வீட்டுக்கு நவாத்து வாரமென்னும் வாசலிட்டு, அச்சமாகிய கதவுகளிட்டு பல்லா கிய தாள்பூட்டி நாவாகிய ஓங்காரம்பாய்ச்சிப் பண்டமாகிய பஞ்சேந்திரியங்களு முடைத்தாய் நிற்கும்.

இந்தச்சரீரத்தில் பதினாறு கதவுபூட்டிய வீணுத்தண்டும் மொழியென்னு முச்சாணெலும்பும், முச்சாண்சதையும், அஞ்சுருவும், ஆறுதெருவும், ஏழுகடலும், எட்டுதூணும், நாலுசாண்பருமனும், எட்டுச்சாண்நீளமும், முப்பத்திரண்டு முழக் குடலும் இருக்கும்.

இது மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆக்ஞையளவும் பெரு நரம்புகள் (ககத) சிறுநரம்பு (கஅத) கையிலும் காலிலும் பெருநரம்பு (எத)சிறுநரம்பு (கஉத) நாபிதானத்தில் பெருநர ம்பு (த) சிறுநரம்பு (உத) நவத்துவாரத்துக்கும் வாசல் கூ-க்கு பெருநரம்பு (தருள) சிறுநரம்பு (ஙதருள) முடியில்பெரு நரம்பு (ஙத) சிறுநரம்பு (சாத) எலும்பிலுங் குடலிலும் சிறு நரம்பு (எத) ஆக நரம்பு நாடி (எயஉத)

இனி கால்களிலும் கைகளிலும் சந்துப்பொருந்தல்-சாகூ கழுத்துக்குக் கீழ்ச்சந்து (அசா) கழுத்துக்குமேற்சந்து(அங) ஆக சந்து பொருந்தல் (ஙஙஎ)

இனி நாசியில் ஜலம் பலம் சக எலும்பில் ஜலம் பலம் எ-மாம்சத்தில் ஜலம் பலம் உக-ஆக ஜலம் பலம் சாகூ.

காலிலும் கையிலும் எலும்புகள் (ளசாய) மூலாதாரத்தை தொட்டு ஆக்ஞையளவும் மொழியெலும்பு (ஙய) கழுத்துக்கு

மேல் பொடியெலும்பு (௩௱) இருபக்கத்திலும் எலும்பு(௨௰) ஆக எலும்பு (௩௱௰)

இனி சரீரத்தில் (௩௨) கோடி ரோமத் துவாரங்களும், நாளொன்றுக்கு (௨௧௲௬௱) சுவாசமும் (௯௬) தத்துவமும், (௩௯௰)பலம் மாம்சமும் உழக்கு பித்தமும், ஆழாக்குச்சேத்துமமும் கூடி சரீரத்திலே நாளொன்றுக்கு நடக்கும் பிராண வாயுவு (௧௨) விரல் பிரமாணம் புறப்பட்டு நாலுவிரல் பிரமாணங் கழிந்துபோய் (௮) அங்குலம் உடம்பூடுருகி சப்த தாதுகளை விளர்க்கும்.

இனி ஜீவராசிகளின் வாழ்நாளின் விவர மெப்படி யெனில்

வயதளவு ௱-க்கு ௰-வயதளவும் இளமை-௨௰-வயதினள வும் வாலிபம் ௨௫-௩௰-௪௰-இதுவரையில் யௌவனம் ௪௫-௫௰-இவைகளில் கவுமாரதிசையடைந்து ஒளிமழுங்கலுற்று பிரிதிவு-அப்புவை நெருக்கும். அறுபதில் அப்பு - தேயுவை-நெருக்கும் எ௰-தேயு-வாயுவை-நெருக்குதலினால் தாது மாயா வுணர்வு பண்டுபோலே செலுத்தும், அ௰-வயதில் வாயுவை ஆகாசத்தை நெருககும், ௯௰-வயதில் ஆகாசம் ஆத்துமாவை நெருக்கும், அதனால் மலஜலம் இடைவிடாமல் ஒத்துநிற்கும் ௱-வயதில் ஆத்துமா வந்த வழியை நோக்கும்.

இப்படிப்பட்ட சரீரமானது முன்சொன்ன அறுதிங்களில் முந்தாகல் சற்குருவின் தாளே சரணமென்று திருக்குரு

ந்தீசுரர் ஆதி திருமூலதேவருக்கு திருவுளம் பற்றியருளிய முறைமை கூறினோம்.

தோற்றவொடுக்கம் முற்றிற்று.

அத்துவாதத்துவ கலைஞானம்.

அட்சரம்-ஆகாரம்-கரணம் - அவஸ்தை-பொறி-புலன்-இன்மை-வறுமை-வேகம்-புராணம்-சரிகை-கிரிகை- யோகம்-மெய்ஞ்ஞானம் - இவ்விதமென்று குருவருள் செய்யச்சீடன் கேட்டுத் தெளிந்து அருட்பிரகாசத்திலே சர்வ அஞ்ஞானங்களையும் ஞானாக்கினியினாலே சுட்டுப்போட்டு களிப்புற்றுசிவத்துடனே நின்று தெளிவுறவே யெப்போதும் சிவஞானி யென்று ஒட்டியாணம் பூட்டி ஆனந்தமென்னும் ஞானாமிர்தத்தை யருந்தி ஓம் நமாவென்னும் ஞானமுத்திரையிட்டு அழியாப்பதவியாக மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தை யடைபவருக்கே சீவன் முத்தரென்று பேராம்.

இப்படிப்பட்ட பெருமையையடையு மவர்களுக்குப் பரகதி கிடைக்காத தற்குக் காரணமேதோ வெனில்,

பரகதிக்கு விலகல்.

காயாபுரியென்னும் பட்டணமும், அந்திர சூத்திரமென்னும் உட்கோட்டையும், நவத் துவாரமாகிய வாசல்களும், இரணமென்னு முகப்பும், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை என்னும் அரண்களும் அக்கினிமண்

டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம், ஆகிய சொற்க மத்தியபாதாளமாகிய லோகங்களும், அங்கராசன் மூர்க்க ராசன் என்னும் இரண்டுராஜர்களும், மூலப்பிரகிருதியென்னுந் துன்மந்திரியும், பஞ்ச பூதர்களென்னும் பிரதானியர்களும், அலகை யென்னும் வீதிகளும், இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யோகசத்தி ஞானசத்தி பராசத்தியென்னும் ஊழியக்காரிகளும், அசவையென்னும் அடப்பக்காரனும், கெர்விதனென்னும் களாஞ்சிக்காரனும், காலகர்மனென்னும் தளவாளும், மனம்-புத்தி-சித்தம்-ஆங்காரமென்னும் காணிக்காரனும், மாயாப் பிரபஞ்சமென்னும் வன்னிநாயகப்பாடிகரும், சத்த-பரிச ரூப-ரச-கந்தமென்னும் கொல்நாயக்கர்களும், காம-குரோத-லோப-மோக-மதமாச்சரிய-இடும்பை-ஆங்காரமென்னும் கள்ளரும், இதமகிதமென்னு மல்லர்களும், ஆணவம் - மாய்கை-கரமியம்-என்னும் கோட்டைக்காரரும், வாக்கு-பாதம்-பாணி பாயுரு-உபஸ்தம் என்னும் கன்னக்காரரும், சாக்கிர-சொப்பன்-சுழுத்தி-துரியம்-துரியாதீதமென்னும் தலையாரிகளும், அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்தமயமென்னும் காலாட்களும், வாயு, தேயுவென்னும் புரவிகளும், மனோபதியென்னும் கர்ணீகனும், நவகோடியென்னும் ராவுத்தனும், இருதயபாதரென்கிற தானுபதிகளும், சதகோடி மகாமந்திரமென்னும் உபதளமும், வாதபித்த சேத்துமமென்னும் பரிவாரமும், அஷ்டமதமென்னும் யானைகளும், நாலுவேதமென்னும் ரதங்களும், அசுத்தம் சுத்தமென்னும் தேவியரும, இருவினையென்னும் தோழிகளும், இவர்கள்யாவ

ரும் கூட்டமாகக்கூடிக்கொண்டு தங்களில் தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புரவற்றவர்களாய் முன்னுரைத்த சீயாபுரிக் கோட்டையை வளைந்துகொண்டு ஒன்பதுவாசலுக்கும் அஷ்டமதமென்னும் யானைகளைவிடுத்து யுத்தஞ்செய்கையில் ஒருவருக்கொருவர் தங்களால் இந்தக் கோட்டையை ஆளுகிறதற்கு சாத்தியப்படாமல் காரிய உபாதியாலும் காரண உபாதியாலும் ஸ்தூல சூக்ஷமாதி தேகத்தினாலும் சதுர்விதோபாயத்தினாலும் ஆராய்ந்து இந்தக் கோட்டையைக் கைக்கொள்ளும்படி பராபரமாயிலங்குகின்ற சற்குருநாதன் மானைப்பிடிக்க மான்சட்டை யுடுத்ததுபோல திருநந்திதேவரான சற்குருநாதர் ஆதிகபிலராகியதிருவள்ளுவராய் திருமூலதேவருக்குத் திருவாய்மலர்ந் தருளியவாறு இதயமென்னும் வில்லுக்குப் புரியென்னும் நாணியைப்பூட்டி அறிவுயென்னும் அம்பைத் தொடுத்து குருவென்னும் இலக்குநோக்கி மூலாதாரத்தின் இரண்டு நாகுஎட்டெழுத்தின் நடுநடுத் தெழுத்திலே யிருந்து வங்கென்று வளைத்து சங்கென்று சன்னிதனாய் அங்கிஷாவென் றியங்குவித்து சங்கென்று ஆக்ஞையா சக்கரத்திலே புகுந்து அக்கினிமண்டலத்தில் அனைவரையுங் காண்பித்துக் கொண்டு ஆயாவாளென்னும் இடைபிங்கலை இரண்டுக்கும் படிக்கதவிட்டு ஆதிமூலமென்னும் யானையின்மேற் கொண்டு தண்டுக்குந் தனுவுக்கும் நடுக்குத்தென்னுங் குரசுக்கயிற்றுக் குள்ளாக அன்னதானத்தி லுற்றளவில் அங்கென்று மேனோக்கி ஆதிகாலமும் அவ்வையும் பதியுங்கொண்டு நடுவணையென்னும் ருத்திராக்கினியான பன்னிரு சமுத்திரத்திலேஆனையை நீராட்டுவித்து ஞானபரமென்னும் காவணமிட்டு அங்கென்று மேனோக்கி யுற்றளவில் சித்திரநாடி வழியேசென்று சந்திராபுரியென்னும் மண்டலமுங்கொண்டு அக்கினிமண்டலத்தில் அஞ்செழுத்திலேயும் ஆதித்த மண்டலத்தில் மூன்றெழுத்திலேயும் சந்திரமண்டலத்தில் ஓரெழுத்திலேயும் ஆசனமா

பிருந்த பிறகு திரிமண்டலாதிபன் பின்னிட்டு மந்திரியுபதேச [illegible] காயாபுரியென்னும் பட்டணத்தைக் கொள் [illegible] னும் பிரபஞ்சங்களை யெல்லா ம் [illegible] வாறுத்து பின்பு சத்தியஞானப் பிரகாசமான மன திருத்தேரிலே யெழுந்தருளிய பின்பு அறிவுகந்து நரலோகங் கொண்டருளியபின்பு காயாபுரியைநோக்கி திருநந்திதேவர் ஆதிகபில மஹாரிஷி திருவள்ளுவர் சாக்ஷியாகத் திருமூல தேவருக்குத் திருவுளம்பற்றியருளிய முறைமையிலே திருமூலதேசிகர் நின்று நகைசெய்தளவில் காயாபுரி பட்டணத்தில் யோகாதியுங்கெட்டு இரவங்கந்துருவ பதாதிசேனையும் பட்டு ஆயாக்கினிவேந்தனும் சிறப்புண்டுபோய் காயாபுரியென்னும் பட்டணத்தில் சொர்க்கமத்திய பாதாளலோக மளவாக திருவடி வைத்துக்கொண்டு ராச்சியஞ் செய்தபடிக்கு திருநந்திதேவர் ஆதிகபிலமகாரிஷி திருவள்ளுவர் சாட்சியாகத் திருமூலதேவருக்கு அபயாஸ்தமுங் கொடுத்தருளி அபிஷேகமுஞ் சூட்டி சித்தாந்தமும் வேதாந்தமுங் கடந்த நாதாந்தமுடிவான அமூர்த பஞ்சாட்சர துருவநிலையில் சூக்ஷம்புகட்டி இப்படி யுணர்த்தியருளிய முறைமையை உட்பட்டுத் தேடாதவன் சிவஞானியல்லவென்று இந்த முறையை உட்பட்டுத் தேடின பெரியோர்களுக்குப் பராபரத்தில் உத்தரங்களும் வெளியாயிருக்கும்.

பிண்டத்திற் கண்ட பொருள் அண்டத்திற்காணலாம்
அண்டத்திற் குள்ளது பிண்டத்து முண்டெனக்கொள்க.

ஆரூதார

ஸ்ரீவேற்பத்தி சிந்தாமணி

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தத்துவதீபிகை

சரீரத்தினளவு பிரமாணாதிகளின் விவரம்.

இந்தச் சரீரமானது அவரவர்கள் கையினால் ௮ - சாண் நீளமும், ௪-சாண் பருமனும், அல்லது ௯௬ விரற்கடை பிரமாணமு முள்ளது.

இதற்குள் ௯௬ தத்துவங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

அவையாதெனில்.

வாசல்கள் ௯-பொறி ௰-புலன் ௰-ஆதாரம் ௬ - மண்டலம் ௩-நாடி ௰-வாயு ௰-தாது ௭-இராகம் ௮-கோசம் ௫- கரணம் ௪-அவஸ்தை ௫-குணம் ௩-மலம் ௩-வியாதி ௩-ஆக-௯௬.

இவைக்கு விவரம்.

செவிகள் ௨-கண்கள் ௨-நாசிகள் ௨ - வாய் ௧ - குய்யம் பெண்குறி அல்லது ஆண்குறி ௧-குதம் அல்லது அபானவாயு ௧-ஆக வாசல்கள் ௯.

சுரோத்திரம் ௧-தொக்கு ௧-சட்சு-௧ சிங்குவை ௧-ஆக்ராணம் ௧-ஆக பொறிகள் ௫.

இவைகளின் னியற்கையாவன.

[illegible]ர மென்பது-செவி, இது ஆகாசத்தினிடமாய் [illegible]

[illegible]க்கு என்பது-உடம்பு, இது வாயுவினிடமாய்நின்று [illegible]சத்தை யறியும்.

[illegible]க்ஷூவென்பது-கண், இது தேயுவினிடமாய் நின்றுரூபத்தை யறியும்.

சிங்குவை யென்பது-நாக்கு, இது அப்புவினிடமாக நின்று ரஸத்தை யறியும்.

ஆக்ராண மென்பது-மூக்கு, இது பிருதிவியினிடமாக நின்று கந்தத்தை யறியும்.

இவைகளே ஞானேந்திரிய மென்னப்படும்.

கன்மேந்திரியமாவன.

வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபஸ்தம்-ஆக-௫.

இவைகள் முறையே வசனம், கமனம், தானம், விசாகம், ஆனந்தம் இவைகளாம்.

ஆகாசத்தினிடமாக நின்று வசனிப்பது-வாக்கு.
வாயுவினிடமாக நின்று கவனிப்பது-பாதம்.
தேயுவினிடமாக நின்று இடல் ஏற்றலானது-பாணி.
அப்புவினிடமாக நின்று சலமலாதிகளைக்களைதல்-பாயுரு.
பிருதிவியினிடமாக நின்று ஆனந்திப்பது-உபஸ்தம்.

இவைகள் கன்மேந்திரியங்களாம்.

தன்மாத்திரைகளாவன.

சத்தம்-பரிசம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம் ஆக-௫.

சத்தமானது-ஆகாசத்திலும், செவியிலு மொடுங்கும்.
பரிசம்-வாயுவிலும், உடம்பிலு மொடுங்கும்.
ரூபம்-தேயுவிலும், கண்ணிலு மொடுங்கும்.
ரஸம்-நீரிலும், நாவிலும் ஒடுங்கும்.
கெந்தம்-பிருதிவியிலும், மூக்கிலும் ஒடுங்கும்.
வசனம்-வாக்கிலும், ஆகாசத்திலும் ஒடுங்கும்.
கமனம்-வாயுவிலும், காலிலும் ஒடுங்கும்.
தானம்-தேயுவிலும், கையிலும் ஒடுங்கும்.
விசர்க்கம்-அப்புவிலும், முகத்திலும் ஒடுங்கும்.
ஆனந்தம்-பிருதிவியிலும, குய்யத்திலும் ஒடுங்கும்.

ஆக பொறி ௫-க்கும் புலன்கள் ௫-க்கும்.

விவர மிதுவாம்.

ஆதாரமாவன.

மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை இவைகளாம்.

இவைகளின் விவரம்.

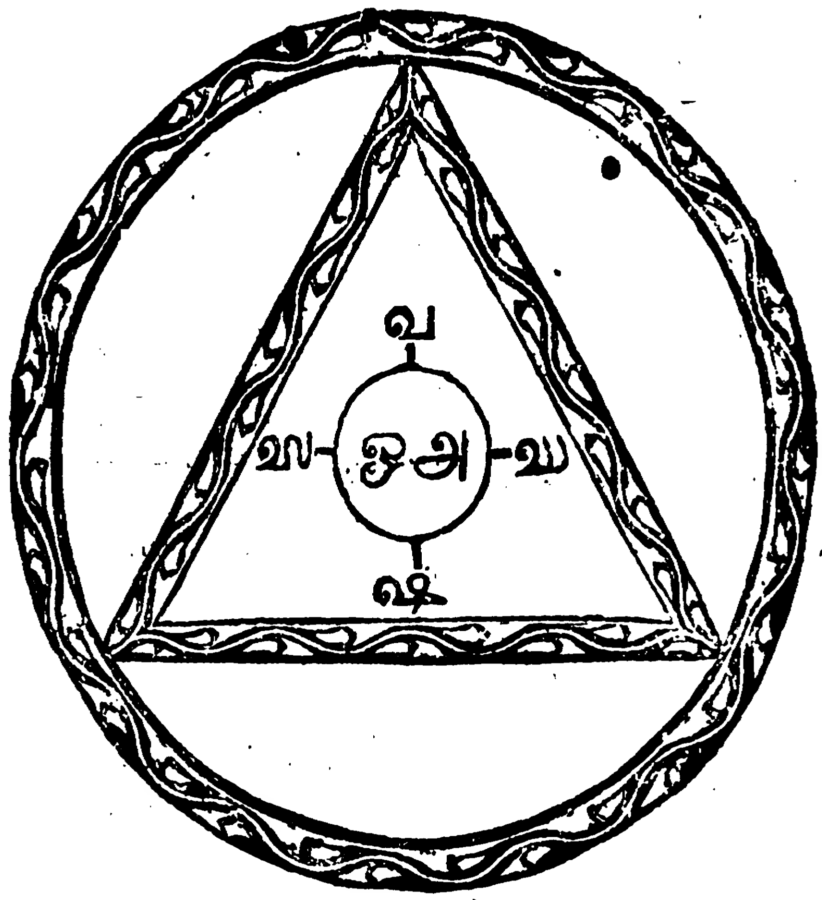
மூலாதாரமாவன—காலெலும்பு உ-ங் கதிரெலும்புங் கூடிய இடம் குய்யம், குய்யத்துக்கும் குதத்துக்கும் நடுவே குண்டலி வட்டமாய் அந்த வட்டத்துக்கு நடுவே திரிகோண

[illegible] கோணத்துக்கு நடுவே நாலிதழுடைய ஒரு [illegible]ய் கடப்பம் பூப்போன்றிருக்கும், அந்தப் புட் [illegible]ல் [illegible]க்கினேஸ்வரனும், வல்லபை சத்தியும் [illegible]யிருப்பார்கள். பச்சை நிறமுள்ளது அந்த நாலித [illegible] அட்சரங்களை இதற்கடியில் வரும் மூலாதார [illegible]காண்க.

இதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம்.

மாமலர் நாலையும் வட்டத்தின் மேலிடு
[illegible]மலர் நாலிலும் வவ்வாதி சவ்விடு
மாமலர் நாலிலே வட்டத்தி னுள்ளே
[illegible]மென விநாயகன் உலாவி நின்றானே
ஒருவீடுவாசற் கிருவீடு மேலே
கருவீடு வாசற் கிருவிரல் கீழே
உருவீடு சோதியு மங்கே யுதித்தன
திருவுடை யாரிது தேர்ந்தறி வாரே
இட்டா னறிந்திலன் ஏத்தாளுங் கண்டிலன்
தட்டானறிந்தான் ஒருவர்க்குரைத்திலன்
மெட்டாய்வளர்ந்து அதின்மேல்விநாயகன்
அட்டாங்கயோகத் தமர்ந்திருந்தானே
ஓங்காரமென்னும் அவளொருபெண்ணும்
ரீங்காரப்பச்சை நிறமதுகந்தவள்
ஆங்காரமுடன் ஐவரைப்பெற்றவள்
சிங்காசனத்தி லினிதிருந்தாளே.

இதுமூலாதாரமாம்.

மூக்கோணம்
நாலிதழ்க்கமலம்
மாணிக்கநிறம்
கணபதி
குண்டலிசக்தி
ஓங்காரம்

இவை யெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவதுபோலிருக்கும்.

இதற்கு இரண்டு விரற்கடைக்குமே லிருப்பது

சுவாதிஷ்டானமாம்.

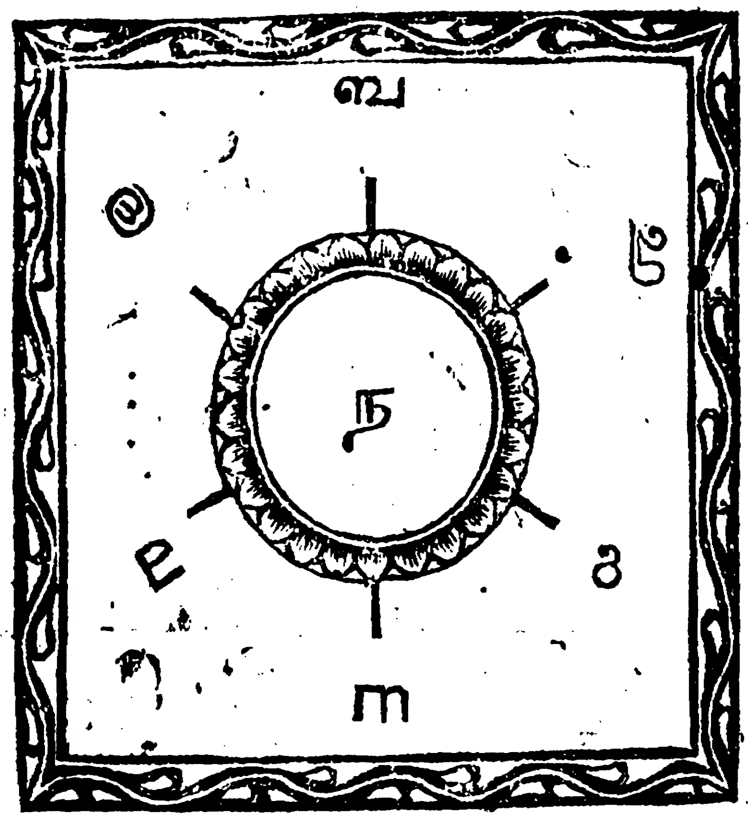
அது நாற்சதுரமும், அச்சதுரத்தினடுவே ஆறிதழ்களை

[illegible]ட்ப வட்டமும், அதன் மத்தியிலே லிங்கபீட [illegible] வீணைத்தண்டி னடியுமா யிலங்கி அதினடுமத்தியிலே [illegible] நிற்கும்.

அந்த நகாரத்தினடுவில் பிர்ம்மாவும், சரஸ்வதியும் வீற் [illegible]

இது பிருதிவியின் கூறுகும், பொன்னிறமாம் அந்தப் புட்பத்தின் ஆறிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில் வரும் சுவாதிஷ்டான சக்கரத்திற் காண்க.

இது சுவாதிஷ்டானமாம்.

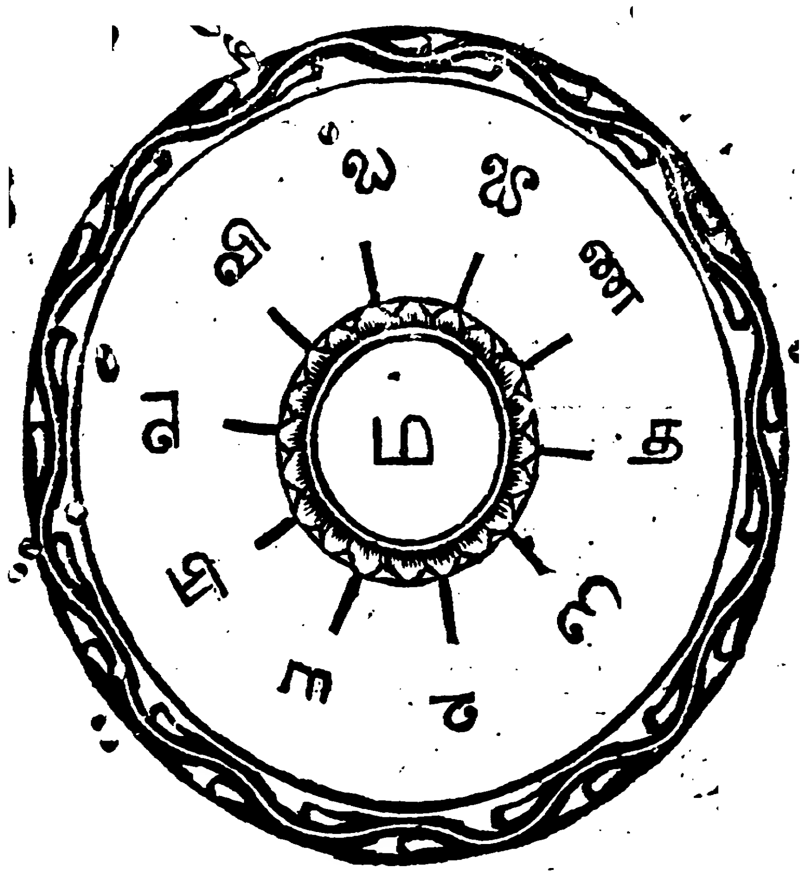
நாற்சதுரம்
ஆறிதழ்கமலம்
செம்பொன்னிறம்

பிர்ம்மா
சரஸ்வதி
நகாரம்

இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவதுபோலிருக்கும்.

இதற்கு ௮-விரல் பிரமாணத்துக்கு மேல் இருப்பது மணிபூரகமாம், இது கோழி முட்டைபோல 1008 - நரம்பு நாடிகளும் சூழ நாடிக்கெல்லாம் வேருள்ளது, இதை உள்ளறிவுள்ளோர் அக்கினிக்கமலமென்று சொல்லுவார்கள், இது தொப்புளுக்கு நேரிற் அப்புஸ்தானத்தில் ஏழாம்பிறைக் கிணங்கியிருக்குமாம். இதினடுவே பத்து இதழையுடைய ஒரு புஷ்பம் வட்டமாயிருக்கும், அந்த புஷ்பத்தினடுவில் மகாரவெழுத்து நிற்கும், அந்த மகாரத்திற்கு நடுவில் மகாவிஷ்ணுவும், மகாலட்சுமியும் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள். பளிங்கு [illegible], அந்தப் பத்திதழிலும் நிற்கின்ற அக்ஷரங்களை இதற்கடியில் வரும் மணிபூரகச் சக்கிரத்திற் காண்க.

இது மணிபூரகம்.

மூன்றாம்பிறை

பத்திதழ்கமலம்

மரகதநிறம்

விஷ்ணு

லட்சுமி

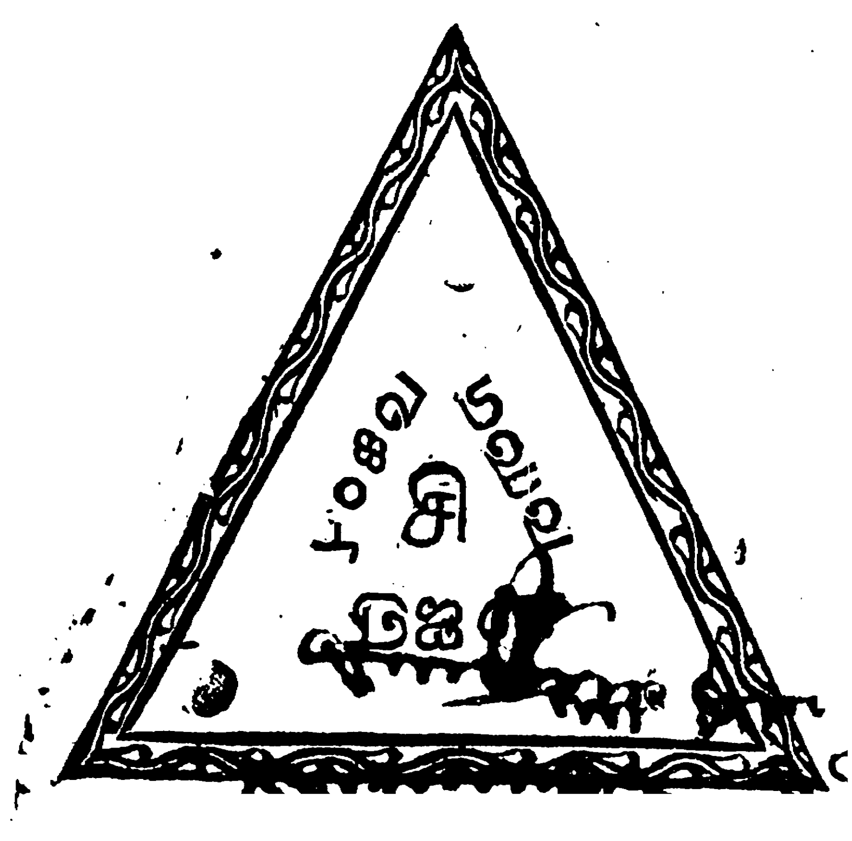
மகாரம்

இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவதுபோலிருக்கும்.

இதற்குமேற் பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்துக்குமேல் உள்ளது அநாகதமாகும், இது இருதயகமலமாம்

தேயுஸ்தானத்தில் முக்கோணமாயிருக்கும், அந்த முக்கோணத்தினடுவில் பன்னிரண்டிதழையுடைய ஒரு புட்பவட்டமாயிருக்கும். அந்தப் புட்பத்தினடுவில் சிகாரமெழுத்து நிற்கும். அந்த சிகாரத்தினடுவில் ருத்திரனும் பார்வதியும் அமர்ந்திருப்பார்கள். அக்கினி நிறத்தையுடையது அந்தப் பன்னிரண் டிதழிலுமுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில் வரும், அனாகத சக்கரத்திற் காண்க.

இது அனாகதமாம்.

பன்னிரண்டிதழ்கமலம்,
முக்கோணம்

ஸ்படிகநிறம்
உருத்திரன்
பார்வதி
சிகாரம்

இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவதுபோலிருக்கும்.

இதற்குப் பத்து விரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்துக்கு மேலுள்ளது விசுத்தியாம். இது கண்டஸ்தானத்திலே வாயுவுஸ்தானத்திலுள்ளது. அறுகோணமாயிருக்கும் அந்த அறுகோணத்தி னடுவில் பதினாறிதழையுடைய ஒரு புட்பவட்டமாயிருக்கும், அந்த புட்பத்தினடுவே வகாரவெழுத்து நிற்கும், அந்த வகாரத்தினடுவில் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள் கருநிறத்தையுடைய [illegible] பதினாறிதழிலுமுள்ள அக்ஷரங்களை இதற்கடியில் வரும் விசுத்தி சக்கரத்திற் [illegible]

இது விசுத்தி.

பதினாறிதழ்கமலம்

அறுகோணம்

மேகநிறம்

மகேஸ்வரன்

மகேஸ்வரி

வகாரம்

இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவது போலிருக்கும்

இதற்கு (கீழ்) விற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்துக்கு மேல் ஆக்ஞை லலாட பீடத்திலிருக்கின்றது, வீணைத்

[illegible] முடியுமாய் ஊடுருவி பொன்போன்ற வடிவமுற்று [illegible] நெற்றிப் புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாசஸ்தானத்தில் [illegible] ஒரு புட்பத்திடையே யகாரவெழுத்தோ [illegible]ம், அந்த யகாரத்துக்கு நடுவில் சதாசிவமும் [illegible]ண்மணியும் எழுந்தருளி யிருப்பார்கள். மேகநிறத்தை யுடையது இதிலுள்ள அட்சரங்களை இதற்கடியில் வரும் ஆக்ஞை சக்கரத்திற் காண்க.

இதற்குத் திருமந்திரம்.

ஐம்பதெழுத்தே அமர்ந்த வேதங்கள்
ஐம்பதெழுத்தே ஆகமாதிகள்
ஐம்பதெழுத்தின் அறிவை யறிந்தபின்
ஐம்பதெழுத்தே ஐந்தெழுத்தாமே.

இது ஆக்ஞை.

படிகநிறம்
சதாசிவம்
மனோன்மணி
யகாரம்.
இவையெல்லாம் அவ்விடத்தில்
தோன்றுவதுபோ லிருக்கும்

ஆராதார விவரம்.

மூலகாரணனு யிருக்கும் இந்தப் படத்தில் சங்கை நேரிடுமேயானல் அகமும் புறமும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரிய வரலாம்.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

ஒருவீடுவாசலுக் கிருவிரல்மேலே
கருவீடுவாசலுக் கிருவிரல்கீழே
உருவிடச்சோதியும் உணர்வதுமாங்கே
திருவுடையாளிது சேர்ந்தறிவாரோ.

மூலாதாரம்.

க. குதத்திற்கும்
லிங்கத்திற்கும் நடு

சுவாதிஷ்டானம்.

உ. லிங்கத்திற்கும் நாபிக்கும் நடு
ந. நாபிக்கமலம்
ச. இருதயகமலம்

...ண்டத்தானம்
...லாடத்தானம்

சந்திரமண்டலம்.

௬. மூலாதாரந் தொடங்கி ஒவ்வோரெழுத்தை முன்னிட்டுக் கொண்டு சிரசு நடுவே கோடி சூரியர் உதயமானாற்போல் பிரகாசிக்கும், இந்த அமிர்தகலை அக்கினி மண்டலத்தை நோக்கி ஜோதியாய் நிற்கும்.

ஆதித்தமண்டலம்.

அ. இருதயகமலத்தில் அறுகோணமாய் எட்டிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும், இதில் வாழைப்பூப்போல் கீழ் நோக்கி யிருக்கும்.

அக்கினிமண்டலம்.

௯. பிரிதிவும் அப்பும் கூடின விடத்தில் நாற்சதுரமாய் நடுவே முக்கோணமாய் நாலிதழுடைய ஒரு புஷ்பமாயிருக்கும்,

இதுவே ஆறதார விவரமாம்.

இனி மண்டலங்களாவன.

அக்கினி மண்டலம், ஆதித்த மண்டலம், சந்திரமண்டலம், ஆக (௩)

இதில் அக்கினி மண்டலமானது மூலாதாரத்திற்குஇரு விரற்கடைக்கு மேலிருக்கின்றது.

ஆதித்தமண்டலம் உந்திக்கு நாலு விரற்கடைக்குமேலிருக்கின்றது.

சந்திரமண்டலம் கோடி சந்திர சூரியர்க ளுதயமானது போல சிரத்தினடுவில் நிலையாய் நிற்கும். இதை அமுர்தகலை யென்று சொல்லுவதுமுண்டு. அமுர்தம் மேல் நோக்கி அக்கினி கீழ் நோக்கி சரியாய் நிற்கும், இதற்கு நடுவில் பராசத்தி எழுந்தருளியிருப்பாள். இதற்குப் பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

மேலைநிலத்தில் மேதகுபெண்ணே
மூலநிலத்தில் முளைத்தெழுஞ்சோதியே
ஏலவெழுப்பி யிசைந்துசந்திக்க
பாலருமாவார் பார்நந்தி ஆணையே.

இனி நாடி (௰) க்கும் விவரம்.

இடைகலை, பிங்கலை, சுழிமுனை, சிகுவை, புருடன், காந்தாரி, அத்தி, அலம்புடை, சங்கினி, குரு, ஆக நாடி-௰.

இவைகளில் இடை-பிங்கலை-சுழிமுனை இம்மூன்றும் மூலாதாரத்தைத் தொட்டு ஆறுதாரம் ஆறிலும், மண்டலம் மூன்றிலும் ஊடுருவி முட்டி நின்று இடைபிங்கலை இரணடும் சுழிமுனையிலே இணங்கி கத்தரிக்கோல் பாகமாறி வீணைத்தண்டுக்கு வில்லுநாணிட்டாற்போல கபாலத்தை முட்டி குதிரை முகமுற்று நாசியளவும் பற்றி நிற்கும்.

சிகுவை யென்னும் நாடியானது மூலாதாரத்தைத் தொடங்கி உண்ணாக்கிலேநின்று சோறும் தண்ணீரும் இவைகளை விழுங்கச் செய்யும்.

புருடன் யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி வலது கண்ணளவாய் வந்து நிற்கும்.

காந்தாரி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி இடது கண்ணளவாய் வந்துநிற்கும்.

அத்தி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந்தொடங்கி வலது காதளவாய் வந்து நிற்கும்.

அலம்புலிட யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந்தொடங்கி இடது காதளவாய் வந்து நிற்கும்.

சங்கினி யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந் தொடங்கி குறியின் அளவாய் வந்து நிற்கும்.

குரு யென்னும் நாடியானது மூலாதாரந்தொடங்கி அபானத்தின் அளவாய் வந்து நிற்கும்.

இந்த நாடிகளானது தேகத்தைப்போஷிக்குமாறு அன்னபானதிகள் செல்லும் மார்க்கமாகவும் இரத்தம் நீர் இவையோட்டங்களுக்கு தாரையாகவும் தேகத்தை வளைக்கவும், நிமிர்க்கவும், குருகவும், பெருகவும், கத்திரிக்கோல் போல் ஒன்றுக்கொன்று மாறலாகவும் கப்பிக்கயற்றைப்போல இழுத்துப் பிடித்திருக்கின்றது.

இனி வாயுவுக்களாவன.

பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் ஆக வாயு-ய.

இதனுடன் வயிரவன், மூக்கியன், அந்தரியாமி, பிரவஞ்சனன் ஆகிய நான்கும் சேர வாயுக்கள்-யச.

பிராண வாயுக்களாவன.

பிராணவாயுவானது லலாட மத்தியிலே தோன்றி சிங்கிரநாடியிலே விழுந்து மூலாதாரத்திலே ஓம் என்று உதித்து நாபி சக்கரத்திலே ரீம்-என்று முட்டி இடைகலை பிங்கலைகளிலே ஓடி கபாலத்தைச் சுற்றி நாசியின் வழியாய்ப் புறப்பட்டு நான்கு விரற்கடை பிரமாணங் கழிந்துபோய் எட்டு விரற்கடை பிரமாண மீய்ந்து தானின்ற ஸ்தானத்திலேயே தாக்குகின்றது.

இப்படி தாக்குவது உத்தமதேசிக்கு நாழிகை ஒன்றுக்கு முன்னூற்றறுபது சுவாசமாகக்கொல்லன் துருத்திக்குட் காற்றேறுவது போல் ஏறும்.

இப்படி ஏறுகின்ற சுவாசமானது இராப்பகலாகிய அறுபது நாழிகை யுள்ள நாள் ஒன்றுக்கு (உகதகூ௱) சுவாச மாச்சுது, இவ்விதமா யிணங்கி யவற்றுள் (எதஉ௱) சுவாசம் வெளிப்படும். மற்றவை உள்ளடங்குமென்றறிக.

அபான வாயுவானது குதத்தையும் குய்யத்தையும் பற்றி மல மூத்திராதிகளைக் கழித்துவிடும்.

வியானன், தோளிலே நின்று பரிசங்களை யறிவித்துக் கலைகளை நிறைவிக்கும்.

உதானன், உதராக்கினியை யெழுப்பி உண்ட அன்ன சாரத்தை நாடிகளிற் செலுத்திச் சரீரத்தை வளர்க்கும்.

சமானன், இவை யாவையும் சமப்படுத்தி பேதமில்லாமல் நிரவலாகி வைக்கும்.

கூர்மன், நகைப்பும் முக லட்சணமும் கண்களிப்பும் புளகமும் மயிர்க்கூச்சலும் கொட்டாவியு முண்டாக்கும்.

நாகன், முக்கலும், சோம்பலும், திமிரலும், விக்கலும், வீங்கலு முண்டாக்கும்.

கிரிகரன், புருவமெற்றுவித்தும் தும்மு வித்தும் அழுவித்தும் திரியும்.

தேவதத்தன், விழிக்கும்பொழுது வஞ்சித்து ஓட உலாவ உயுத்தஞ் செய்யத் தலைப்படும்.

தனஞ்சயன்-பிராணன் சரீரத்தை விட்டு வெளிப்பட்ட போதிலும் தான் பிரியாது நின்று உடம்பை வீங்குவித்தும் விரிவித்தும் புழுவித்தும் கொய்தும் கபாலத்தைப் பிளந்துப் போம்.

வயிரவன்-காலெலும்புங் கதிரெலும்புங் கூடிய விடத்திலே நின்று உடம்பில் அவஸ்தை யுண்டாக்கி ஈளை இருமல் முதலான நோய்களை யுண்டாக்கும்.

ஜீக்கியன்-கையெலும்பு (உ-ம்) கதிரெலும்புங் கூடிய விடத்திலே நின்று சரீரத்தின் யாக்கைகளைச் சிறக்கநிறுத்தும்.

அந்தரியாமி-புருஷனுக்கு வி[illegible]மாய் நின்று பிரர்ஞை வாயுவுந் தோற்றுவிக்கும்.

பிரவஞ்சனேனெனில்-பிரணவத்துக் கிருப்பிடமாயிருந்து பிரவஞ்சனும் அந்தரியாமியும் சரீரத்திற்கு அடையாணியாகவும் அச்சாணி யாகவும் இருப்பார்கள்.

தாதுக்களாவன.

ரசம், உதிரம், மாம்ஸம், மேதை, அஸ்தி, மச்சை, சுக்கிலம், ஆக-எ.

இராகங்களாவன.

காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம் இடம்பை, அகங்காரம் ஆக-அ.

இவைகளில்-காமமாவது-ஆசை, குரோதமாவது-கோபம், லோபமாவது-உள்ளதை யொளித்தல், பொச்சரிப்புக்கொள்கை, மோகமாவது-தானல்லாததார் மரித்தால் தான் மரிந்தாற்போலிருக்கை, மதமாவது-கெர்வமுற்றுத் தானதர்ம பரோபகாரதிகளை விலக்குதல், மாச்சரியமாவது-ஒன்றைக்கண்டுமகிழ்தல், இடம்பையாவது-தானே சர்வாதிகாரியென்று நினைத்து யாவரையும் இகழ்தல், அகங்காரமாவது-தன் குற்றங்களை யறியாது பிறர்சொல்லைக் கேட்டுக் கோபித்தல்.

கோசமாவன.

அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம். ஆனந்தமயம் ஆக ரு.

இவைகளில் தாதுக்களாலெடுத்தது.

அன்னமயகோசம்.

அன்னசாரத்தினாலே பிராணனும், பலனும் அடங்கியது, பிராணமயகோசம்.

பலத்தினாலே வந்து தோற்றப்பட்டது மனோ மய கோசம்.

அம்மனத்தின் கண்ணே தோற்றப்பட்டது விஞ்ஞானமாதலால் அது விஞ்ஞானமயகோசம்.

ஆனந்தமயமானது - வித்தையால் அல்லது கல்வியால் ஞானம் வந்து தோற்றும், அது ஆனந்தமயகோசம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

சித்தியார்.

விருத்தம்.

தூலமாமன்னகோசம் தூலத்திற்பிராணனுற்றால்
வாலியபிராணகோசம் மன்னுமிம்மனோமயத்தால்
சாலவேபுத்தியுற்றால் தரும[illegible]கோசம்
ஏலவேவிடயமுன்போ[illegible]துகோசமாமே.

அந்தக்கரணங்களாவன

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆக-௪.

இவைகளில் மனம்-நினைக்கும், புத்தி-நிச்சயிக்கும் அகங்காரங் கொண்டெழுப்பும், சித்தம் மூன்றுக்கும் காரணமாயிருக்கும், இதற்குப் பிரமாணம்.

சித்தியார்.

விருத்தம்.

மனதுக்குவிவரம்.

ஐயமுஞ்சலனமு நிற்கச்செய்தலும்
வெய்யவெங்கொடுமையும் விதப்பமேவலும்
பொய்யதுவுணர்த்தலும் பொருத்தநோக்கலும்
மையல்கொண்டீதலு மறிவுமாண்மையும்.

புத்திக்கு.

அருளுறவிருத்தலும் அபயங்காத்தலும்
மருளுபுண்ணிய பாவமாட்சியும்
தெருளுவிகாரமுந் திடப்படுத்தலும்
பொருள்தருமூவகைப் புத்தியாகுமே.

அகங்காரத்துக்கு.

பாகமூர்க்கமும் பணிவிலாண்மையும்
மோகமுஞ்செயவெண் முடிவிலாமையும்
சோகமுங்கீழ்மையும் துரோகசொப்பனம்
மாய்கையுஞ்செய்யு மாங்காரமாதலால்.

சித்தத்துக்கு.

அருந்தவமுயற்சியு மடிகள்பேணலும்
விருந்தெதிர்கொள்கையும் மேன்மைவாழ்தலும்
வருந்தினர்யாவரு மேத்தவாழ்தலும்
திருந்தியவிச்செயல் சித்தமாகுமே.

அவஸ்தையாவன.

சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் ஆக-ரு.

இவ்வைந்தினுள் சாக்கிரமானது புருவமத்தியில் நின்று ராஜ ஓலக்கம்போல சதுரங்க பலத்துடனே யிருந்து சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தம் இவ்வைந்துடனும், வசன, கமன, தான விசற்க, ஆனந்தமென்னும் அவ்வைந்துடனும், மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் இந்த நாலும் சேர்ந்து கருவிகளுடன் சன்னதியில் சேவிக்க தான் பராசத்தி யருளாலே வியக்தனாய் சுக துக்கங்களை அறிந்து நின்றபோது சாக்கிரமாயினை.

இதற்குப்பிரமாணம்

திருமந்திரம்.

கண்டனவைந்துங் கலந்தவோரைந்தும்
உண்டனநான்கும் ஒங்கியதுணர்ந்தபின்
பண்டையினூடி பரந்ததுசாக்கிரம்
அண்டமுந்தானு யமர்ந்ததுகாணே.

சொப்பனமாவது கருவி கரணாதி (௰௪-ல்)கருவிபத்தும் கண்டத்தில் நிற்கும்.

மற்ற கரணாதி (௪-ம்) சுழுத்தியோடு சிவாத்துமாவைக் கூடி சுவாச யிருதயத்திலே நின்றபோது கண்டவை கேட்டவை ஒன்றும் பிறர்க்குச் சொல்லப் புலப்படாதபோது சுழுத்தியாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்

திருமந்திரம்.

ஆனமனமும் அறிகின்றபுத்தியும்
ஊனையிழந்துநின் றுள்ளேஉயிர்ப்பெய்தி
தானமிழந்து தயங்கியவாறுபோல்
ஊனையிழந்த சுழுத்தியதாமே.

துரியமானது சுழுத்தியை விட்டுக் கரணமொன்றுடனே சிவாத்துமா நாபிஸ்தானத்தில் நின்றபோது உச்வாசம் நிசுவாசம் பிறக்கும். ஆகையால் இதற்குத் துரியமென்றுபெயர்.

இதற்குப்பிரமாணம்

திருமந்திரம்.

தானத்தெழுந்து திரியுந்துரியதானம்
வானத்தெழுந்துபோய் வையம்பிறக்கிட்டு
கானத்தெழுந்து கருத்தின்தலையிலே
ஊனைத்தவிர்ந்து ஒளித்திருந்தானே.

துரியாதீதமாவன.

கருவிகரணாதி பதினாலும் பிற்றற்று சீவாத்துமா தானே மூலாதாரத்திற் சென்றொடுங்கி மலம், மத்தம், மாய்கை, பரிச ங்களை யறியாமல் நின்றபோது துரியாதீதமென்று பேராம்.

திருமந்திரம்.

துரியமிருப்பது சாக்கிரத்துள்ளே
நரியன்பதினான்கும் நஞ்சுண்டற்றது
பரியபுரவியும் பாரிப்பரந்திடம்
துரியமிருந்திடஞ் சொல்லவொண்ணாதே.

கேவலாவஸ்தையாவன.

அதீதத்தை முதலாகக்கொண்டு ஒருவனை முன்னொரு காலத்தில் நாமறிந்திருக்க அவன் சிறிது நாளைக்குப்பிறகு நம து முன் வந்து என்னை யறிவீராவென்ன நானறியே னென்று நின்றவிடம் அதீதம் அதைக் குறித்து நிதானித் துணருமிட ம் துரியம், ஆமோ அல்லவோ வென்று சந்தேகிக்குமிடம்சுழு த்தி, மனத்தோற்ற முற்றது சொப்பனம நீ இன்னானென்று நிச்சயித்துரைப்பது சாக்கிரமாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்

அறிவானந்தசித்தியார்.

முன்னேஅறிந்தும் அறியாதிருந்ததுமுதல்தீதம்
பின்னேநினைவின்றி மூச்சிட்டறிந்தபிறைதுரியம்

மன்னேமயங்கியை யுற்றசுழுத்திமனநினைவால்
தன்னேர்கனவது தானறிந்தொத்ததுசாக்கிரமே.

மத்தியாவஸ்தை.

சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சாக்கிரத்தில் துரியம், சாக்கிரத்தில் துரியாதீதம்.

இவற்றுள் சாக்கிரத்துள் சாக்கிரமானது கருவிகரணங்கள் பிரியாமல் ஒத்து நிற்பதாம்.

சாக்கிரத்திற் சொப்பனமானது, தான் நிச்சயம்போல் கண்டது கேட்டது சொல்லறியாததுவாம்.

சாக்கிரத்திற் சுழுத்தியானது, நினைவு மாத்திரம் பொய்யாய் பிறருக்குச் சொல்லவொண்ணு திருக்கை, இது உசுவாச நிசுவாசமாக இருத்தலாம்.

சாக்கிரத்தில் துரியமானது, சகல கருவிகரணுதிகளுக்கும் அடங்கி பருமிருக்கையும் நித்திரை வருகையும் அவசமாய் விழுகையும் புருவமத்தியிலேநடுச்சக்கரத்திலேயுள்ளது.

மேலாவஸ்தையாவன.

புருவமத்தியில் நடுச்சக்கரத்தில் இரண்டங்குலப் பிரமாணத்திலே யுள்ளது சொப்பனம்.

இதற்குமேல் இரண்டங்குல
பிரமாணத்திலுள்ளது
சுழுத்தி.

இதற்குமேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்தி
லுள்ளது-துரியம்.

இதற்குமேல் இரண்டங்குல பிரமாணத்திலுள்ளது
துரியாதீதமாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்

திருமந்திரம்.

காலங்கிநீரிற் கலந்துடனாகாசம்
மூலங்கியீசன் பரமசதாசிவன்
மேலஞ்சென்று விரவவல்லார்க்குக்
காலனார்ஓலை கனவிலுமில்லையே.

அவஸ்தையாவன.

சகலாவஸ்தை, கேவலாவஸ்தை, சுத்தாவஸ்தை, ஆக-௩.

சகலாவஸ்தையானது, சாக்கிரத்தில் கருவிகரணாதிகளுடன் கூடி அந்தக் கரணங்களுக்கு நினைவா யிருக்கும்.

கேவலாவஸ்தையோ வெனில், மூலாதாரத்தைப் பற்றி ஆணவம் மேலிட்டு ஒன்றுந் தெரியாமல் கிடக்கை.

சுத்தாவஸ்தையோ, சகலாவஸ்தையில் கருவிகரணாதிகளுடன் கூடி நின்று அலைச்சல் பிறவாமை கேவலாவஸ்தையில் ஆணவக்கிடையில் அறியாமை பிறவாமலும் ஆசாரியானுக் கிரகத்தினாலே இவையிரண்டிலும் பற்றாமல் சுற்றத் தோடே கூடி நிற்கை.

குணங்களாவன.

ராஜஸம், தாமஸம், ஸாத்வீகம் ஆக-௩.

ராஜஸமானது, அத்தி-களிப்புற்றிருத்தல், அகங்காரம், போகம், அத்தசேதம், இடம்பை, கீர்த்தி, கொடை தருதலாம்.

தாமஸமானது-நித்திரை, களவு, கள்ளுண்ணல், சோம்பு வெட்டி, சிரிப்பு இவைகளாம்.

ஸாத்வீகமேனோவெனில்-கொல்லாமை, பொய்யாமை, அவருக்கை, பொறையுடைமை, விரதமுடைமை, அடக்கமுடைமை, யாவரையும் இகழா தொழித்தலாம்.

இவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கு மும்மூன்று குணங்கள் காண்க.

தாமஸராஜஸம், தாமஸதாமஸம், தாமஸஸாத்வீகம், தாமஸகுணவிரிவே, ஸாத்வீகதாமஸம், ஸாத்வீகராஜஸம், ஸாத்வீகஸாத்வீகமாம், ஸாத்வீககுணவிரிவே, ராஜஸதாமஸம், ராஜஸஸாதவீகம், ராஜஸராஜஸம், ராஜஸகுணவிரிவே.

மலங்களாவன.

ஆணவம், மாயை, காமியம்-ஆக-௩.

இவைகளில், ஆணவமானது, ஆத்துமாவின் அறிவை மறந்து யான் எனதென்றும், அறியாமை யெவையும் பிறப்பித்து, தன்னுடைமையும் புத்திர-மித்திர - களத்திராதிகளும்,

பிரியமாய் இதில் நாம்மயங்குகிறோ மென்று இவனுக்குத்தெ ரியாமல் சிதைப்பித்து ஆசை யுண்டாக்கிக்கொண்டு தன்ன தென்றிருக்கை.

மாயையானது-வேறொருவருடைய சொத்தைத் தன்ன தென்று இடையூறு விளைவிப்பதும் உபத்திரவிக்க யத்தனி ப்பதுமாம்.

காமியமானது-முந்திய இரண்டு விதத்திற்கு ஒத்திருப்ப தும், இதாகிதத்தினால் புண்ணிய பாவங்களை யுண்டாக்குவ துமாம்.

இதன்றி மகா மாயையென்றும் திரோதான மென்றும் இரண்டுவித மலமுண்டாம்.

மகாமாயையானது தனுகரணபுவன போகங்களைக்கொ டுத்து ஒன்றோடு வொவ்வாமல் புசிப்புகளும் வெவ்வேறாய் அறுதியாய் ஆத்துமாவுக்கு என்போகந் தவிர்ந்தாலும் இந்த த்தன்மை இரண்டு காலத்திலும் ஒக்கும்,

ஆத்துமாவைத் தன்னிடத்திலும் இளைப்பாற்றிக் கிடத் த இடங்கொடுத்து பின்பு ஜனங்களுக்கும் பத்தியாயிருக்கும்.

திரோதானமானது சிவசத்தியினது பதவியைத் திரோ பாதவித்து நின்று, ஆத்மாக்களுக்குப் புண்ணிய பாவங்களை யும் மட்டும் பெருசிப்பித்து சிவ சத்தியுடனே கூட்டும்.

ஈஷணை மூன்றவன.

அர்த்தஈஷணை, புத்திரேஷணை, லோகேஷணை ஆக-௩.

இது தன்னை யடைந்தானென்பதாம்.

வியாதியாவன.

வாதம், பித்தம், சிலேத்துமம் ஆக-௩.

இவைகளில்-வாதமானது, வாயுவிலுற்பத்தியாகிப் பிராணவாயுவு பிரசண்டமாய் அக்கினியும் - அப்புங்கலங்கில் வாதமாம்.

அக்கினி திசையில்-வாயுகளும், ஆதாரத்தைப் பற்றி மிகவும் அசரித்து இதய கமலத்தை யூன்றில் பித்தமாம்.

அப்பு, வாயு, தேயு இம்மூன்றும் உடலில் கலவாமல் கலங்கில் சிலேத்துமமாம்.

சரீரங்களாவன.

ஸ்தூலம், சூக்ஷமம், காரணம் ஆக-௩.

இவைகளில் - ஸ்தூலதேகமானது, ஆதி பிருதிவினல் சமைந்த உடல் சூக்ஷமதேகமானது ஞானேந்திரியம் ரு-கன்மேந்திரியம்-ரு-அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயுவு-க-ஆக-கரு-ம் கூடியது.

இவ்விரண்டு தேகமும் பற்றற்று நிற்பது காரணதேகமாம் ஆக-தத்துவம்-கூகூ-ம்-சரி.

ஆத்மாவுக்கு ஆதாரம்.

இந்த சரீரத்தில் ஆத்மாவுக்கு ஆதாரமான கருவிகள் எவையெனில் வலதுசரம், இடதுசரம், நாபி, கண், மூக்கு;

செவி, உச்சி இந்த ஏழிடங்களிலும் ஆத்மாவானது ஒன்றை விட்டு ஒன்றில் மாரி மாரி வியாபித்திருப்பதற்கு தூலமாகிய உடம்பையே மார்க்க மார்கக்கொண்டு உலாவிவருகின்றது.

தேவதைகள்,

வலது சரத்திற்கு தேவதை	சூரியன்
இடது சரத்திற்கு தேவதை	சந்திரன்
உடம்பிற்கு தேவதை	மகேசுரன்
நாபிக்கு தேவதை	விஷ்ணு
கண்களுக்கு தேவதை	ருத்திரன்
மூக்கிற்கு தேவதை	பிரமன்
காதுகளுக்கு தேவதை	சதாசிவன்
உச்சிக்கு தேவதை	பரமசிவன்

இதற்குப் பிரமாணம் திருமந்திரம்.

முப்பதுமுப்பது முப்பத்தறுவருஞ்
செப்புமதனிடை கோயிலில்வாழ்பவர்
செப்புமதனிடை கோயில்சிந்தையின்
ஒக்கஅவரும் ஒடெடுத்தாரே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரம்-திருக்கண்டீச்சுரர்.

தானெழுமங்கிநீண்டா சழக்குடைபதிக்குநாதன்
வாணிபர்தொண்ணூற்றறு வருமிகமயக்கஞ்செய்ய

...ணியப்பதிக்குள்நின்று பிரியும்போதரியமாட்டேன்
சேணியர்மாடமோங்குந் திருக்கண்டீச்சுரத்துளானே.

அவையடக்கம்.

தத்துவந்தொண்ணூற்றாறுந் தாழ்விலாவாயுபத்தும்
மெத்தெனநாடிபத்தும் மெய்யுளேஆறுதாரம்
சுத்தமாங்கரணநான்குந் தோற்றுமண்டலங்கள்மூன்றும்
இத்தனையறியவல்லா ரிறையவராகுந்தானே.

திருநந்திதேவர்
ஆதிதிருவள்ளுவநாயனாராகிய
திருமூலதேவருக்கு உபதேசித்தருளிய
சித்தாந்தமும் வேதாந்தமுங்கடந்த நாதாந்தமுடிவான
அமுர்தபஞ்சாட்சர துருவநிலையென்னும்

ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணியும்

தத்துவதீபிகையும்

முற்றிற்று.

புத்தகவிளம்பரம்.

சென்னை சூளை, போஸ்டாபீசைச் சேர்ந்த தொட்டிக்கலைகுமரப்பமுதலி தெருவு 9-நெ, வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்தில் அடியிற்கண்ட புத்தகங்களும், இங்கிலீஷ்பாடசாலைபுத்தகங்களும், விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உலகஉற்பத்தியென்னும் பிரபஞ்ச உற்பத்தி	2 0—0
அற்புதபூலோகரம்பைகதை	1 0 0
உலகவிசித்திரக்கதை	1 0 0
சரீரசாஸ்திரம் மானிடரகசியம்	0—8—0
நஷ்டஜாதககெணிதம்	0—8—0
நவக்கிரக நவகண்டஆரூடம்	0—8—0
விஷவயித்தியசிந்தாமணி	0–12—0
ருதுஜெனனஜாதகம்	0—4—0
சர்வகனவின்பலன்	0—4—0
வாந்திபேதிநிவாரணு	0—4—0
சத்தகர்ாதி	0—4—0
சகாதேவர்சோதிடநாடி	0—6—0
சுருக்குபஞ்சபட்சி	0—2—0
திருநேத்திரசிந்தாமணி	0—5—0
உயிரெழுத்து மூலிகைமர்மம்	0—8—0
சர்வபிரயாண சகுணசாஸ்திரம்	0—4—0

சி. முனிசாமிமுதலியார்.
பெரம்பூர் போஸ்டு மதராஸ்.